

Sublet 102606

BIBLIOTECA POPULARA SOCEC

• PRETUL ABONAMENTULUI

Pe un an (96 numere)	Lei 24
„ 6 luni (48 numere)	12
„ 3 „ (24 numere)	6

— Revista se trimite franco la domiciliu în toată țara —

Abonamentele încep dela numerile 1, 25, 49 și 73

Redacția și Administrația la „Librăria SOCEC”, București.

DIN

BIBLIOTECA JUBILIARA SOCEC

au apărut:

- No. 1 *Carmen Sylva, Povestile Peleşului*
- „ 2 *Mircea Rosetti, Nuvele*
- „ 3 *Alecsandri V. Poesii popul. ale Rom. vol.*
- „ 4 „ „ „ „ „
- „ 5 *Const. Negruzzi, Păcatele Tinerețelor*
- „ 6 *Alecsandri V. Poesii alese.*
- „ 7 *D. Onciul, Din istoria României.*
- „ 8 *Ion Ghica, Munca, Creditul, Imprumuturile Statului.*

Fiecare volum 95 bani

BIBLIOTECA POPULARĂ
„SOCEC“

No. 113—114.

COMETA

COMEDIE IN TREI ACTE, IN VERSURI

DE

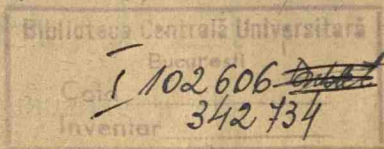
D. ANGHEL și ST. O. IOSIF

BUCUREȘTI

Editura Librăriei SOCEC & Co., Societate anonimă

1912

RC 104/11

B.C.U. Bucuresti

C342734

COMETA

PERSOANELE :

TITY ROSNOV, rentier.

D-na MIREA.

RORO

TANȚA

} ficele D-nei Mirea.

NINETA.

LUCICA.

CLEO.

D-na GUBIN.

RUDI, fiul D-nei Gubin.

POETUL COLUM.

SCULPTORUL PRALEA.

HALS.

INVITAȚI

Lui D. Burilleanu

căruia i se datorește apariția acestei «Comete».

Autorii

ACTUL I

Un salon modern. Lumină de lampă.
Roro pe un puf, lucrează lângă foc, la o broderie. Tanța
îngrijește de un samovar. E în amurg.

SCENA I

RORO, TANȚA

TANȚA

Ciudat! Nu vine nimeni...

RORO

Da, nimeni...

TANȚA

Ce să fie?

RORO

Te miră?...

TANȚA

Da, vezi bine... Eu m'așteptam să vie.
Nu-i astăzi Mercuri oare?

RORO

De bună samă, Mercuri...

TANȚA

Nu-i cercul nostru astăzi?

RORO

O, sânt atâtea cercuri!

TANȚA

Da, e-o epidemie!

RORO

Nu, 'i foarte natural!

De-arunci o piatră 'n apă, nu se pornește-un val?
Și'n urmă valul oare nu crește în cerc?

TANȚA

Firește!

RORO

Și-apoi din cercu-acela nu prinde altu-a crește?
Și altele 'n virtutea aceleiași vibrații?
Unde-i acum cercul întâiei generații?
Cine-ar putea să spună?...

TANȚA

Nu eu!

RORO

Ascult'atunci!

(sentențios)

Aicea cade piatra pe care o arunci (face gestul)
Aici se face cercul, și-acesta-i „cercul nostru“...

Pe urmă cercul crește, și face „cercul vostru“...
Și cercul vostru face pe-al lor, — și mai departe...

TANȚA

Roro, să aibă Tity ca tine-atâta carte...

RORO

De ce vorbești de Tity?

TANȚA

Ar fi un lucru mare!
Ce n'ar putea s'ajungă el, un băiat cu stare!...

RORO

Ei, și? Ce'mi pasă mie?

TANȚA

Ce'ți pasă? Ei, îți pasă...

RORO

Imi pasă ca și ție, după cum văd...

TANȚA

Ei, lasă!

Las', și mai bine haide, continuă-ți ideia
Cu cercul tău cel magic... Cum stăm cu piatra-aceea?

RORO (sentențios)

Aceea ce greșește să nu arunce piatra!

TANȚA

(luând în mână „Indépendance Roumaine“ de pe masă)
Ia să vedem mai bine ce-i cu puterea-a patra?

(parcurgând ziarul)

Te 'ntereesează Bursa?...

RORO tace. TANȚA schimbă tonul.)

Nu?... Preferați vre-o scenă
Din Parlament?... Să trecem la rubrica mondenă...
A! violetul iarăși!...

RORO

Da, toate's violete!

TANȚA

Și, sigur, violetul cu tenul tău se ceartă...

RORO

Nu... dar ce-ai zice dacă o mie de palete
S'ar pune să picteze printr'un capriciu de artă
C'o singură culoare o mie de portrete?...

TANȚA

Ce-ar fi?

RORO

Un an rentabil pentr'un oftalmolog!...

(râd)

Și totuș violetul mi-e drag, când nu-i *en vogue!*
E-atâta poezie în el când ziua moare...
C'o dungă violetă se 'nchee-o depărtare.

O viorică spune că-i primăvara-aproape,
 O dungă violetă însamnă supt pleoape
 O patimă ascunsă... O umbră violetă
 Acopere trecutul...

TANȚA (ironic.)

Roro!... devii poetă!...

RORO

Ba nu... dar o culoare așa de ideală
 Lăsată parc'anume pentru melancolie,
 Nu e păcat s'ajungă atâta de banală
 Prin tirania modei? Sărmana poezie!

TANȚA

Ce vrei? Sânt numai șapte culori în curcubeu!

RORO

S'arată curcubeul? Atunci e semn de pace?...

TANȚA

Ba nici de cum! Văd lumea și eu în felul meu!
 Și orice pun pe mine, mă prinde și îmi place.

RORO

Îți place, că-i la modă, și moda-i, cum se știe,
 Făcută pentru-aceia ce nu au fantezie.
 Gândește pentru tine un Worth sau M-me Paul.
 Vânează 'ntre ghețare un Eschimos la pol

Și în aceeași vreme un Cafru 'n țări toride...
 Mor gingașii colibri cu penele splendide,
 Devin ridiceli struții așa de eleganți,
 Rămân cu gura știrbă sărmanii elefanți,
 În semn de întrebare sucind în aer tromba;
 Pe zi ce merge crește imensă hecatomba.
 Și toți își dau tributul, ca'n urmă domnul Worth
 Sau altul ca și dânsul, din materialul mort,
 Din toate-aceste lucruri așa de disperate,
 Ducând la frunte mâna cu gesturi inspirate,
 Să 'njghebe cine știe ce creațiune nouă...
 Și-apoi să decruteze ca Dumnezeu: „Vai vouă,
 De nu ți purtă cu toate, burgheză sau regină,
 Jupon scurt, redingotă, jiletcă androgină
 Sau bluza cu guipură... Pe stradă Kimonoul...
 Pentru anotimpu-acesta, acesta mi-i cadoul!
 Iar cât despre culoare, cu violet vă satur,
 Sau stoifele vărgate, și...

(cu emfasă)

tertium non datur!

(râd amândouă).

Ce râzi? .. Nu-i asta moda?...

TANȚA

Roro!... ești o nebună!...

RORO

Și tu... Palas Athena, firește...

TANȚA

Asta-i bună!

În orice caz mai bine-i să fiu așa cum sânt,
O fire mărginită...

RORO

N'am spus acest cuvânt...

TANȚA

Nici nu-s o revoltată ca tine, o esteta.

RORO

Tu nu 'nțelegi că toate pe lume se repetă?

Că nu e nou nimica, și vasta crenolină

Purtată de bunica, a fost și-o să revină

Mereu, că e un ciclu de forme și tipare,

Menite să ascundă diformități bizare,

Să întregească lipsuri...

TANȚA

Atunci cum vrei să fie?

RORO

Cum vreau?... Întâi de toate să fie-o armonie

De linii, căci în linii e-a frumuseții taină...

Să nu le-ascunzi, ci astfel să-ți faci ori și ce haină

Ca ritmul plin de farmec al lor să nu se strice...
 Aș vrea să port hlamida statuelor antice,
 Să-mi fie liber mersul, și brațul gol să-l am,
 Să am mișcări de valuri și legănări de ram,
 Ca undele 'n mișcare, al faldurilor joc
 Cântând să se preschimbe când merg sau stau pe loc
 Și'n orice 'nfățișare senină să rămân,
 Născută ca din dalta unui artist păgân...
 Pe orice fond aș trece, să nu însemn o pată,
 Să fiu cu fondul una, să par că sunt pictată...

TANȚA

Prostii!

RORO

Nu, dragă Tanță! Sânt lucruri înăscute

TANȚA

Ei ași!

RORO

Las'o 'ncurcată!

TANȚA

Ba nu!

RORO

Atuncea du-te

Si-anunț'o conferință la Ateneu...

TANȚA (indignată)

Cum? Eu?...

RORO

Da, cine?

TANȚA

Tu, de sigur! Că tu vorbești mereu,
Tu ai formele gata și-asortimente nouă
Expuse la vitrină...

RORO (plictisită)

Ei, las-o!

(In timpul acesta D-na Mirea intră, în toaletă de vizită).

SCENA II

ACELEAȘI, D-na MIREA

D-na MIREA (întinzând mâinile)

Pace vouă!

Iar vă certați, de sigur... Iar faceți teorii!...

TANȚA (cu răutate)

Nu, mamă... dar e'n vervă Roro, și tu o știi
Cum e esteta noastră când și-a pornit motorul...

D-na MIREA (cu desnădejde comică)

O știi!

RORO (arătând-o cu degetul)

Ce's eu de vină?! De vină-i autorul!

(Soneria. Se aud glasuri pe coridor)

TANȚA

Vin fetele!

(aleargă să le 'ntâmpine)

Da! Ele's!

D-na MIREA

Cum?... Iar?... Credeam că-i Joi!

Eu fug... azi nu am vreme... primiți-le și voi!

(Larma din coridor crește).

I-auzi ce gălăgie!... Nebune ce mai sânt!... (ese)

SCENA III

RORO, TANȚA, NINETA, LUCICA ȘI CLEO, în costum
de patinaj.

NINETA, LUCICA, CLEO

Bonjur!

CLEO

Frumos vă șade! Vă țineți de cuvânt!...

TANȚA

Nu-i vina noastră, Cleo...

LUCICA

Păcat!

NINETA

Erà o ghiață

Curată ca oglinda, mai limpede la față

Decât obrazul D-nei Gubin, de obicei...

Incremenise apa cuprinsă de polei,
Așa de străvezie, că 'n loc stai rușinată
Văzându-te în luciul oglindei dedublată...

RORO

Risca deci să te piardă un mic pas olandez?

NINETA

Noroc e'o bură fină ca pudra de orez
Ningeă și-atuncea fața strălucitoarei sticle...

RORO (ridicând capul)

Ca Lacul Yosemite a Veronicăi Micle
S'a tulburat de-odată... S'apoi?...

NINETA (privind-o malițios)

Eră și Tity...

CLEO, TANȚA și LUCICA (rîzând)

Cometa!

NINETA

Da, Cometa!

TANȚA

Te tulburi Yosemite?

LUCICA

Te 'ntuneci lac-oglinďă?

RORO

De loc! Nu pot să-l sufăr!

CLEO

Serios vorbești?

RORO

E anost ca un șerbet de nufăr!

LUCICA

Ei, asta nu!

CLEO

Firește că nu!

TANȚA

Eu îl ador!

CLEO, LUCICA, NINETA (în cor)

Și eu!

RORO

(cu dispreț simulat)

Fiind aceasta părerea tuturor,
Permiteți'mi, ilustră majoritate, mie
Să mă înscriu în contra...

TOATE (în cor)

Aceasta-i infamie!

LUCICA

E adorabil Tity...

TANȚA

E elegant, distins..

CLEO

E svelt ca un Adonis...

TANȚA

O, da!

RORO (ironic)

Prea v'ați aprins!

NINETA

Ori unde-apare dânsul, aduce veselie...

LUCICA

Mișcările lui toate sunt e euritmie...

Și glasul lui...

CLEO

E dulce...

NINETA

Te farmecă, te fură...

LUCICA

Și parc'aceiași vorbă ce-o spune altă gură
Alt înțeles îmbracă când gura lui o spune...

CLEO

Da, orice face dânsul, îl prinde de minune!

RORO (lăsând broderia)

Nici vorbă! Lucrul ăsta l'am auzit și an!

Eroul eră altul... Un trubadur sărman...

Un palid Ahasverus, un rătăcit din drum,

Un bard căzut din lună, supt braț cu un volum,
 Volumul lui de versuri, umplut ca un herbariu
 Cu mândre flori presate... Dar nu aveà nici lari,
 Nici unde să și-i ție în casa lui umilă...
 Nu se 'ntrebese nimeni de starea lui civilă...
 Erà pe-atunci în vogă cum e-astăzi violetul!
 Și-acuma... cine știe pe unde-o fi poetul!

TANȚA

Cum poți să pui pe Tity în cumpănă c'un tont!

RORO

Da, astăzi Tity crește măreț la orizont!
 S'a dus cântând poetul un biet epitalam,
 Și cartea lui pe care odată o citeam
 Cu-atâta drag, pe margini scriind duioase note,
 A prefăcut-o Tanța de mult în papilote!

(fetele rād)

TANȚA (indignată)

Roro!... Cum inventează?!...

RORO

De ce te-ai supărat?

E-o cinste să ai părul în versuri ondulat!
 De fiecă suviță s'atârne o poemă:
 Ici un ghazel șagalnic, dincoace-un triolet,

O 'ntreag' arhitectură clădită de-un poet,
Se poate-o mai frumoasă și scumpă diademă?

TANȚA (în culmea indignării)

Ce râdeți?...

RORO

Cum te superi și tu de toate cele!
Tu nu'nțelegi că râsu-i ca scumpele dantele
Ce'nveselesc o haină?...

TANȚA (enervată)

Ei, lasă-mă în pace!

CLEO

Iar se pornește sfada...

LUCICA (cu un aer grav)

Tăcere!

NINETA (bate din palme)

Știi că'mi place?

RORO

Așa s'a 'nchis ședința și-acum o săptămână!

LUCICA

La ordine!

CLEO (punând mâna pe un clopoțel)

Ajunge! Discuția s'amână!

SCENA IV
 ACELEAȘI, TITY
 TITY

(intrând, aude ultimele cuvinte și stând în prag, strigă)
 Eu cer cuvântul!

TOATE
 (afară de Roro care 'și pleacă capul pe broderie și se face
 că lucrează)

Tity! Cometa e 'ntre noi!

TITY (înaintând)
 Cometa totdeauna vestește un război!
 (Toate fetele, afară de Roro, care stă la locul ei, îl
 înconjoară)

CLEO
 De unde vii, Cometă?

LUCICA
 Din care regiuni?

TITY
 Din regiuni polare... și-am să vă spun minuni!
 Dar, mai întâi, permiteți...

(plecând un genunchiu în fața lui Roro, care se face că
 lucrează înainte)

Sânt prea supusul paj
 Al Majestății voastre...

(Roro se uită la el ironic)

N'ați fost la patinaj...

(Roro tace)

Nu vreți să rupeti ghiata?...

(acelaș joc)

Tăceți? *Brruh! Ce Eisberg!*

(Se scoală scuturându-se ca de frig, Tanța îi ține calea, râzând)

TANȚA

Amabilă primire!...

TITY

Lăsați-mă s'alerg!

O de-aș aveà patine!... *One Horse! One horse!* O vai!
Ca Richard un imperiu aș dà acum — pe-un ceai!

TANȚA (arătându-i samovarul)

Vin, samovarul cântă...

TITY (Cu mâinile întinse spre samovar)

Salut! O, samovar!

La tine e căldură...

(arătând pe Roro)

Acolo-i frig polar!

(se întoarce iar spre samovar)

De ai ceva pe suflet, tu murmuri cel puțin,
Ți-arăți nemulțumirea când toanele îți vin,
Pufnești când atmosfera te-apasă, protestezi
Cu grave borborigme: arunci scânteii. fumezi:

Când ești duios, când vesel, când mut, când guraliv...
Oricum ai fi, tu însă ești comunicativ!

(Fetele râd, afară de Roro, Tanța îi toarnă și-i servește
ceaiul)

TANȚA

Ți-ai meritat paharul...

LUCICA

A fost splendid cupletul!...

TITY (se duce la Roro și-i oferă paharul)

Imi pun în el nădejdea să-mi fie interpretul...

RORO (respingându-l cu ochii la cer)

O treacă dela mine, stăpâne,-acest pahar!

TITY

Odată cu nădejdea am pus destul zahar:
Nu ți-l servesc cu fiere...

RORO

Nu suntem pe Golgota!

TITY

De-acord, o Majestate!

RORO (cu dispreț)

Cu Almanahul Gotha

N'am nici o legătură; nu port pe cap coroană...
In schimb am pentru anoști mândria suverană...

TITY

Olimpică aproape...

RORO

Ce glume de prost gust!

TITY (bând ceaiul, face o reverență)

Mă 'nchin umil în fața disprețului august!
 Și totuș dați-mi voe să nu renunț la glumă...
 Căci glumele 's asemeni baloanelor de spumă
 Ce-adună curcubee în viața lor de-o clipă
 Inveselind copiii, — și-apoi cad în risipă..

RORO (îmblânzită)

Ca pe-un copil atuncea dorești să te ascult?

TITY (cu melancolie prefăcută, dă din cap)

Nu... nu mai am tutore... eu sunt major de mult!

CLEO

Ai fost foarte precoce...

TOATE (afară de Roro)

O, da!

TITY

Nu 's mai deștept
 Și nici mai prost ca altul, dar am licența 'n drept,
 Pașportul ce deschide oricare barieră...
 A răposat în mine un om de carieră.

Căci n'avea aptitudini să doarmă la birou.
Am moștenit, se vede, un suflet de erou,
Și vaste patrimoni cu dânsul deodată...
Sunt deci o excelentă partidă pentr'o fată!

RORO

Modest erou!

(fetele râd)

TITY

De sigur! Modest de mic copil!
Imi dați voie s'adaug și acest mic codicil!

LUCICA

Atunci din modestie se vede c'ai rămas
Stingher ca o cometă până acum...

TITY

Hélas!

TANȚA

De ce oftezi?...

TITY (tace)

CLEO

Răspunde!

TITY

De ce? Vreți să vă spun?

Atunci face-vă-ți roată!...

(Fetele, afară de Roro, se strâng în jurul lui)

Sânt un sârman nebun!

TOATE

O știm!... Poveste veche!...

TITY (continuând p'acelaș ton)

Aveam un ideal...

(răsgândindu-se, bruse)

Nu... nu mai spun, căci astăzi prea sunt sentimental!
se ridică să plece)

FETELE (afară de Roro)

Nu te lăsăm... Hai, spune...

TITY (se oprește grav în mijlocul scenei)

Tăcere în salon!...

Prin gura mea vorbește acum Flamarion!

(Pausă)

Gentil auditoriu! Dincolo de lumină,
De-această uriașă și veche pelerină,
Tăiată din couponul întinderii albastre,
Cum zic, mai sus de soare, de cuiul lumii noastre,
De care-atâr'n' această străveche pelerină...

RORO (intrerupând)

Imagina-i greșită!...

TITY

Mă rog, ce-s eu de vină?

Să zicem că-i greșită... și trecem mai departe...
Din bezna fără margini cu încăperi deșarte,

Acolo unde-i noaptea opacă și concretă,
 În negrul haos unde nu ochiu, dar nici lunetă
 N'a fost în stare încă s'arunce o privire,
 În locu-acela virgin de orice clevetire,
 Incognito ca regii, dar făr' agenți secreți,
 Aproape anonimă, cum sunt unii poeți
 Ce n'au avut norocul să afle-un editor,
 Nici doamne patronese, — un biet punct călător,
 Inexistent în spațiul obscur deși există,
 Se 'nscie dintr'odată pe-a oaspeților listă
 Rupând monotonia sistemului solar...
 Senzația-i enormă... „ce-i monstru-acest bizar?“
 Se 'ntreabă cu mirare planetele și sorii..
 Se umple universul de știri contradictorii;
 Din Jupiter în Marte, din Marte 'n Jupiter
 E-un schimb de telegrame cifrate, care cer
 În cea mai mare taină amănunțit raport:
 Ce-i cu suspectu-acesta ce n'are pașaport?
 Ce-i corpul ăsta straniu în rochie gazoasă?
 A cui e oare-această reclamă luminoasă?
 Și 'ndreaptă astronomii lunetele din turn
 Și pân' și Ugolinul, ignobilul Saturn
 Iși tulbură plăcerea digestie lui grele
 Pândind cu bănuială prin vastele-i inele,

Pe când cometa crește pe cer, și 'n sbor nebun
Cu mândra-i coadă 'ncearcă efecte de păun!...

TANȚA

Cometa erà dară, cum văd...

TITY

Bine 'nțeleș!

NINETA

O ce n'aș dà ca dânsa să am atât succes!

TITY

Succesu-i foarte lesne de repurtat.

NINETA

Ei, cum?

TITY

O rochie gazoasă și fină ca de fum
Și părul dat pe spate ca simplă garnitură...

TOATE (afară de Roro)

O! O!

TITY

Vă cer iertare!

LUCICA

Intreci orice măsură!

TITY

De ce mă întreprupei?!... Tăcere în salon!
Prin gura mea vorbește din nou...

TOATE (afară de Roro)

Flamarion!

TITY

Flamarion, firește... Dar unde am rămas?
 A... da! Cometa noastră acum din ceas în ceas
 Tot mai impetuoasă s'avântă și desfide.
 Poftită-i pretutindeni... i se ofer partide,
 Se luptă între ele planetele rivale,
 Se 'ntrec în politețe, fac jertfe colosale,
 Și-aprind ca niciodată imensele lor faruri,
 I se trimit misive de dragoste și daruri,
 Saturn devine tandru, Mercur stă trist deoparte,
 Scăpărătoare Venus se uită crunt la Marte,
 Pleiadele-i fac semne cu blândețe lor focuri,
 Tot ceru-i numai baluri, serate, *five-o'clock-uri*,
 Dar ea, ca o mireasă, își flutură beteala
 Și trece înainte... Și-acuma triumfala
 Și mult sărbătorita persoană vagabondă
 Dispare, ca în urmă s'apară și mai blondă,
 În alt sistem, departe, dar nu stă nicăiera
 Și ori pe unde trece își scrie amintirea
 Svârlind în întuneric un pumn de stele-albastre;
 Apare și dispare din sfera lumii noastre,
 Ca iarăși să revie, pân' ce 'ntr'o zi, distrată

De-o nostalgie vagă, de-un gând obscur, deodată
Ajunge față 'n față cu Febus Apolon...

TANȚA

Cu cine are-onoarea?...

TITY

Tăcere în salon!

NINETA

Ei, prea devii didactic!

TITY

Mă rog, așa sunt eu!

Un clasic! Și de-aceea, vedeți, îmi vine greu
Să-i zic soarelui soare, când e așa sublim
Acest plin de-armonie și vechiu pseudonim!
O, dătător de viață, o Febus Apolon!

RORO

Povestea cu cometa devine foileton!

TITY

Atunci... pe mâini urmarea...

(se scoală să plece)

TOATE (afară de Roro)

Ba nu!... Acuma vrem!...

LUCICA

Inșir'te mărgărite!

CLEO

Desfășură-te ghem,
Că noi tăcem de-acuma...

TITY

Gentil auditor!

Priviți! Urc iar spirala sus, în observator:
Cum vă spuneam, cometa, în goana ei, deodată,
De-un ochiu imens de aur se simte fascinată,
Falénă uriașă ce-aleargă fără vrere
Atrasă spre lumină de-o tainică putere...
Se uită lung în urmă, s'ar înturnă din cale,
Incearcă să reziste atracției fatale,
Rotește, tot rotește, aproape, mai aproape,
Intinde înc'odată aripile să scape
De ochiul care-o chiamă imperios spre moarte,
Dar nu mai e scăpare de-acum în nici o parte;
Un jar cumplit o arde și pleata ei bălae
Acum e-un nimb de flăcări, un caer de văpae,
Și vagabonda asta cu-atâta fantazie,
Ce n'a putut să lege nici o tovărășie,
Ce cochetă cu toate imensele planete,
Ce nu știà pe lume nimica să regrete,
Invinsă, umilită, ne-mai putând să zboare,
Vertiginos s'aruncă și se destramă'n soare!...

TANȚA

Atâta tot?...

LUCICA

Pe urmă?...

TITY

Ce, nu-i destul, mă rog?

Am început c'o glumă și'nchei c'un necrolog!

NINETA

Și care e morala?

TITY

Morala? (melancolic) Cine știe!

(se uită la ceas)

In orice caz pe astăzi destulă poezie!

Am zăbovit prin spațiu destul... Mă duc.

LUCICA

Cum? Pleci?...

NINETA

Nu ne conduci?...

TITY

Sunt gata!

LUCICA către NINETA și CLEO

Plecăm cu Tity deci!

(se ridică toate trei, gata de plecare)

NINETA

La revedere, Tanța...

CLEO

A!... Dar uitam... Roro,
Veniți la balul Doamnei Gubin?...

RORO

N'am încotro...

TANȚA

Ba da... cu siguranță...

TITY

Atunci voi fi și eu!

NINETA

La drum dar cu Cometa!...

(Se'ntoarce către TITY)

Să mergem, domnul meu!
(ii oferă brațul)

TOATE TREI

La revedere, Tanță... Roro...

TANȚA și RORO

La revedere!

(Dau să plece)

NINETA

Hai...

TITY (se oprește)

Merg... dar pun condiții: să mergeți în tăcere,
Să nu v'aud pe stradă nici în surdină glasul,

Să nu priviți la nimeni, decât la mine... Pasul
Scandat ca mersul sigur al versului spondeu...

(le arată)

Așa... Primiți?....

CELE TREI

Desigur!

TITY

Și'n urmă fiecare

Primiți drept răsplătire să-mi dați o sărutare?...

(Râd toate, protestând)

LUCICA

Deschide-atuncea marșul, ilustră călăuză!

(Tanța le conduce spre ușe; Tity, când să plece, lasă brațul
Ninetei și se'ntoarce brusc la Roro, care rămăsese la
locul ei).

TITY către Nineta

Pardon!

(aleargă spre Roro, plecând un genuchiu în pământ).

O dulce *Rebus*, cer umilită scuză!...

Uitam să-mi iau adio...

RORO

Il iei pe totdeauna?

NINETA, LUCICA, CLEO (în fundul scenei)

Ei, haide... vii odată?...

TITY (întorcându-se către ele)

Stați că nu dă furtuna!

(răspunzând lui Roro)

Când reapare iarăși, Cometa par'că știe?

RORO

Permiteți o'ntrebare: e-o autobiografie
Povestea de-adineaori?

TITY

Și dac'ar fi?...

RORO

Aș cere... (ezită)

Aș cere comentarii știind că fac plăcere...

TITY

Cui?

RORO

Vrei să știi anume, cu orice preț?...

TITY

Da!

RORO (fixându-l)

Tanții!

TITY

Nu mai arunc nimica în talerul balanții...

LUCICA (în fund)

D'a vii odată?...

TITY

Gata!...

RORO (către Tity)

La revedere, dar...

Desigur te reclamă un alt sistem solar...

TITY

De ce așa de sigur?...

FETELE (în fund)

Ei, noi plecăm!

(es cu zgomot, conduse de Tanța)

TITY (se'nclină)

Rămân

Al Majestății voastre admirator și-amân

Răspunsul la'ntrebare...

TANȚA (intrând)

Ce întrebare?...

TITY (ca surprins)

Plec...

M'așteaptă caravana... Inc'un *salamalek!*

(se'nclină și fuge)

SCENA V

RORO, TANȚA

(Pauză, în care Roro rămâne pe gânduri. Tanța, nehotărită, se privește'n oglindă, și se apropie încet de pian. Deschide pianul, aruncând o privire peste umăr la Roro. Încearcă un acord și închide brusc pianul).

RORO (tresărind)

Ce ai?...

TANȚA

Dar tu?...

RORO

Nimica...

ducând mâna la frunte)

Migrena asta iar...

TANȚA (îndreptându-se spre ușe)

Cam des o ai...

(îi face semn cu degetul, în timp ce ese)

Ia seama!

RORO (rămasă pe gânduri, ridică din umeri)

Curios!... Ce tip bizar!...

(CORTINA)

ACTUL II

Serată dansantă la D-na Gubin. În fund se întrevede salonul în care lumea danțează pe-o arie de vals. Scena din față reprezintă un alt salon.

SCENA I

TANȚA, TITY

TANȚA (intră făcându-și vânt cu evantaliul)

Uf! Nu mai pot! Ce seară!

TITY

(aplecându-se pe speteaza fotoliului, cercând să-i sărute umărul)

Ce umeri! O carară

Nu i-ar putea întrece! (În acest timp Roro intră cu poetul Colum).

SCENA II

TANȚA, TITY, RORO, COLUM

TANȚA (amenințând peste umăr, cu evantaliul)

Galant ești astăseară!

TITY (aplecându-se din nou)

Și brațul...

TANȚA (retrăgând brațul)

Nu... nici brațul...

TITY (acelaș joc)

Nici mâna?...

TANȚA

Nici o mână!

Doar degetele numai, dar... între noi rămână!

RORO (din prag)

Discreție garantată!

TANȚA (intorcându-se jenată)

A, bardul!

TITY

He! Colum!

Când ai căzut din lună? Parc'ai mai prins volum...

COLUM

Eu voi fi prins se poate; dar nu știu editorul...

RORO (intinzând brațul lui Colum)

Continuați duetul... Revendic autorul!

(Se 'ntoarce șagalnic, făcându-se că pleacă)

TANȚA (căutând să fie amabilă, către Colum)

Dar unde-ați fost?

COLUM

La țară.

TITY

Ei, asta-i! In Olimp!

TANȚA

V'ați recules, de sigur; lipsiți de-atâta timp...

TITY

Poeții nu'și dau seama de timp... Ei sunt eterni...

COLUM (cu o umbră de tristețe)

Sânt paseri care pleacă de frigul asprei ierni
Și noi suntem ca ele, instinctul nu ne 'nșală
Și pribegim îndată ce presimțim răceală...

TANȚA

Din partea cui răceală?

TITY

Te 'nșeli. Un dric, poete,
N'ar fi putut să ducă grămada de regrete
Ce le-ai lăsat în urmă...

COLUM (cu un fior)

Funebru e amicul!

RORO (către Tity)

Pe urma Dumitale când să trimetem dricul?

TITY

Eu nu-s grăbit ca domnul, și-orice temperatură
 În jurul meu veți face: răceală sau căldură,
 Le-oiu îndurà eroic...

RORO

De asta nu mă mir:
 Te știm cum te sacrifici...

COLUM (către Tanța)

Asemenea martir
 Mi-ar fi plăcut și mie să fiu, și-aș fi rămas.
 Eu, pentru o zâmbire...

TITY

Cu zeii din Parnas
 Te-ai fi luat de peplum?

COLUM (cu un ton glumeț)

Nu te legà de zei!
 Că zeii se răzbună... Eu mi-i cinstesc pe-ai mei...

TITY (cu o compătimire comică)

Sărmanul idolatru!

COLUM

Slujește fiecare
 Un cult pe lumea asta și îi înalț' altare,
 Ii trebuie un idol la care să se 'nchine

Și căruia el însuși îi dă puteri divine...
 El e stăpân și poate să-l darme când voește,
 Căci el i-a dat viață.. Un idol nu trăește
 Decât atunci când jertfa pe-altarul lui mai arde...
 De-aceea nu-ți dau voie...

TITY

Așà! Ei bravo, barde!

Revolta-i legitimă...

COLUM

Ei, domnule Rosnov,
 In viață pentru unii e cald ca 'ntr'un alcov
 In care îndulcită pătrunde-orice lumină;
 Covoarele 'n odaie aștern ca o surdină
 Pe sgomotele aspre ce vin până la dânsul...

TITY

Destul, maestre dragă, c'o să ne-apuce plânsul!

TANȚA

Tot elegiac, ca 'n vremuri...

RORO (către Colum)

Urmează pentru mine!

TITY (scoate batista)

Să plângem mai departe!

TÂNȚA

Un *tour* de vals mai bine...

(Tity gata să accepte; în timpul acesta muzica încetează.
D-na. GUBIN și invitații intră pe scenă).

SCENA III

ACEIAȘI, D-na GUBIN, D-na MIREA, LUCICA, CLEO,
NINETA, SCULPTORUL PRALEA, HALS, RUDI, invitați.

PRALEA

Splendid, arcuș!

HALS

Diabolic!

NINETA

Serafic!

RUDI

Sarasate!

HALS

Un *Wasserfall* armonic de triluri și stacate!

TITY (către grupul din față)

Urcat e diapazonul!

D-na GUBIN

Frumos!

D-na MIREA

Aici stați voi?

TITY (arătând pe Colum)

A re'nviat poetul!

LUCICA

Să-l auzim și noi!

NINETA

Când ai sosit, divine?

CLEO

Visez?...

D-na GUBIN

Ce vă mirați?

La noi întotdeauna artiștii consacrați
Sânt musafirii casei...

COLUM (înclinându-se),

Prea multă cinste, doamnă!

D-na GUBIN

Nu... nu... noi știm prea bine talentul ce însemnă...
Și sîntem foarte mândri!... Pe când trăia Gubin,
Alecsandri, sărmanul... Ce de-amintiri îmi vin...
Colea 'și trăgea fotoliul... și câte nostimade
Nu ne spuneă... Vai, Doamne, ce suflet cum se cade!...

TITY

Să-i trecem dar fotoliul... Nu te jenă, Colum!

COLUM

Mi-ar prinde poate bine după atâta drum...

TITY

Așază-te atuncea...

RORO (cătră D-na Mirea)

Ah! E incorigibil!

TITY (către Colum)

Ia loc și te declară de-acum inamovibil!...

D-na MIREA

Păn' nu și-o spune Tity sentința lui, se poate?
 Mă rog, ce 'nseamnă asta să râzi mereu de toate?...

D-na GUBIN

Ei, lasă-l, că nu strică cu gluma nimănu...
 Gubin al meu, sărmanul, erà la vârsta lui
 Aidoma ca dânsul...

TITY

O, doamnă, 's încântat
 Că aduceà cu mine ilustru răposat!...

RUDI

C'o mică diferență: erà un om cuminte...

HALS

Ha! Ha!

PKALEA

Ai! a pățit-o *jongleurul* de cuvinte...

TANȚA

Lăsați Cometa 'n pace!

HALS

Mă rog, care cometă?
(fetele rād cu înțeles)

PRALEA (cu mirare)

Cum, n'ați văzut-o încă? Ciudat! Dar, nu-i gazetă
Să nu-i fi dat portretul...

FETELE (cu mirare)

Care portret?

PRALEA

Ce fel?

N'ați auzit de noua cometă Baladel?

CLEO

Cum? Baladel îi zice?...

RORO (către Tity)

Ce! ai un concurent?

TITY (grav)

Un *interim* pe care îl las pe firmament
Când mă cobor în lume...

D-na MIREA (către Pralea)

Și cum e?...

PRALEA

O splendoare!

Dar numai cătră ziuă, târziu de tot, apare
Când e senin...

NINETA

Ei, asta-i! Noi o vedem și-acum!

(Fetele rād)

PRALEA (se uită, mirat, în toate părțile)

Unde-o vedeți?

LUCICA

Aice!

(haz mare)

PRALEA

Tu o zărești, Colum?

COLUM (distrat)

Eu?... nu...

PRALEA (întrebător, către Hals)

HALS

Nici eu, firește...

PRALEA (către Tity)

Atunci... dar D-ta?

TITY

O văd și nu...

PRALEA

Dar unde?

LUCICA

Ei, las'... N'o mai cătă...

CLEO

(Cu mirare, luând traducerea „Iliadei“ de pe masă)
Un nou volum?...

NINETA

Al cui e?...

TITY

(luând volumul din mâna lui Cleo și uitându-se la copertă)

Cunoști pe delicvent?

PRALEA (uitându-se peste umărul lui Tity)

Recidivist...

LUCICA

Maestre, îl știi?

TANȚA

Are talent?

COLUM

Respins de Academie în unanimitate!

(răsfoind volumul)

Sărmane hexametre așa pios lucrate!

Nemuritorii noștri adună pergamente,

Ei nu vor să trăiască în vremile prezente,

Țin să s'asimileze cu vechile carboave,

Le place atmosfera de mucedă hrisoave,

Și-au devenit chirilici ca Biblia Scheiană...

Fotoliul academic e pentru ei o strană

In care dorm în pace un somn matusalemic...

Sânt ingineri, istorici, câte-un poet anemic,
 Ce-asistă la şedinţă ca într'un sanatoriu...
 Din când în când un doctor tuşeşte un memoriu,
 Sporind cu un infoliu celebrele Anale...
 Din când în când s'aude câte-un *aeternum vale*,
 Spre-a dà o desmintire, căci foarte-adesori
 Mor şi-academicianii, deşi's nemuritori!
 Tăcere 'n necropolă şi alt postum ia strana
 Aceluia ce-şi mută fotoliu în Nirvana...
 Dar dacă mai există sau nu literatura,
 Şi dacă arii nouă mai cântă zeul Pan,
 Ei ce-au pierdut de-apururi contractul cu natura,
 Nici nu voesc să ştie... stau după paravan,
 Se 'mbracă în giubele de pergamente vechi
 Şi cu pecefi şi-astupă augustele urechi
 Spre-a nu-i lovi — oroare! — cum va curentul nou...

CLEO

Dar sânt atâtea premii?...

COLUM

Da. Dar de-aşa cadou
 Nu's vrednici literaţiei... Sânt premii, un nămol...
 De pildă, anul ăsta, staţiunea Tekir-ghiol
 A fost încoronată...

TITY (compătimitor)

Aveți dreptate voi!

Poftim! s'arunci un premiu într'un așa noroi!

RUDI

Se spune că e muncă în opul premiat...

COLUM (ridicând cartea)

O fi! Dar asta nu e? Homer reînviat
Prin truda și voința unui Benedictin...

Ce stăruință trebui și ce amarnic chin
Spre a călca pe urma lăsată de-un gigant,
S'a întrebat el oare, maturul corp savant?

PRALEA

De noi, sculptorii-i bine. Noi nici nu vrem să-i știm:
Pe ei ori alți macabri clienți de țintirim
Tot dintr'un lut îi facem... Păcat că mor cam rar...
La mine plastilina stă gata 'n buzunar...

D-na GUBIN

Dar răi sânt azi artiștii! Sărmanu-Alecsandri...
Ce suflet cum se cade...

PRALEA (către Colum)

Ca noi, când om muri...

(Muzica reîncepe zgomotos)

HALS (către Roro)

Intâiul vals, *mein Fräulein?*

RORO

O nu... vă mulțămesc.

HALS

De ce?...

TANTA

Nu-i place valsul...

HALS

Se poate?... Nu-i firesc.

La noi în dulcea țară cu Dunărea albastră,
So eine schöne Nixe cum sânteți dumneavoastră,
 Tresare când aude acordul unui vals,
 Și nu mai are-astâmpăr...

RORO

O fi, domnule Hals!

HALS

Da, da... În viața noastră nici nu aveți idee
 Ce loc ocupă valsul... La noi toate se 'ncheie
 C'un *tour* de vals... Da, valsul! Eu îl ador, dădăue!
 Atâta frenezie nici într'un cântec nu e,
 Oricât de plin de viață ți s'ar părea acela...
 La Capri, la Sorrento se joacă tarantella
 (mimează)

În sunet de tambure... O manolă 'n Sevilla
 Bătând din castagnete danțează seguidilla...

TITY (imitându-l)

Ollè!

HALS

Cu-aprinsul ciardaș se laudă Maghiarii..
 Dar nici un danț nu curge în ritmul unei arii
 Mai legănat ca valsul... Nici valul mândrei mări
 Pe dune nu descrie mai sprintene mișcări,
 Nici adierea serii n'alunecă mai lin
 Pe lanurile întinse... Da, valsul e divin!
 Da, ori și ce mi-ați spune, nu-i nici o melodie
 Așa de fermecată...

CLEO

Destulă teorie!

La ce să pierdem vremea?... N'auzi ne chiamă

[Strauss...

HALS

Da,-l recunosc, *mein Fräulein*, divinul *Fledermaus!*

(Ii oferă brațul și deschide valsul).

LUCICA

Să mergem! (pornește cu Rudi)

COLUM (către TANȚA)

Domnișoară...

NINETA (către Roro)

Nu vii?

RORO

Merçi, Ninetă!

TITY (în treacăt)

Ce-aștepți, domnule Pralea, iar cauți vreo cometă?...
(către Roro, oferindu-i brațul)

Pot fi mai în favoare ca neamțul guraliv?

Permiteți, domnișoară?...

RORO (respingându-l cu un gest)

Merçi de portativ!

(Tity iese cu tot grupul, afară de Roro)

SCENA IV

RORO, singură, apoi TITY

RORO (se plimbă enervată prin salon)

Ce plictiseală!

(Se oprește în fața oglinzii, căutând să-și potrivească o
șuviță).

TITY (intrând)

Pace șuvițelor rebele!

RORO (fără să se 'ntoarcă)

Ați spus?...

TITY

N'am spus, dar astfel sânt gândurile mele!
Cu cât le-adun, cu-atât îmi scapă mai nebune...

RORO

Cum văd, în astă seară nu ești în toane bune...
Te-a 'ntunecat vreo umbră trecând prin infinit?...

TITY

O nu, dar mi-a fost teamă de vechiul satelit...

RORO

Escaladezi iar cerul?...

TITY

Ce-aș mai cătă în cer

Când ești aici?...

RORO

Atunce?...

TITY

Nu... am venit să-ți cer...

RORO

Discreția mea?...

TITY

O glumă!

RORO

Ți-am spus că-i garantată!

TITY

O, cum nu lași în voe o inimă să bată...

RORO

Ești cardiac, pe semne... De ce 'mi spui asta mie
Și nu i-ai spus-o Tanții...

TITY

Aceeași ironie
Ce șfichiue și arde cu fie-ce cuvânt...

RORO

Imi pare c'adineaori aveai mai mult avânt
Pe când steteai de vorbă cu blocul de Carara...
Și blocul re 'nviase atunci ca legendara
Statue-a Galateei... Noroc de evantaliu
Că e și el o armă... Nici cel mai mic detaliu
Nu mi-a scăpat... De-o pildă:

(imitând pe Tity)

Ce umeri! O carară

Nu i-ar putea întrece!

(imitând pe Tanța)

Galant ești astă seară!

(imitând pe Tity)

Și brațul...

(imitând pe Tanța)

Nu... nici brațul...

(imitând pe Tity)

Nici mâna...

(imitând pe Tanța)

Nici o mână...

(Tity vrea să-i apuce mâna, Roro o retrace)

Doar degetele numai, dar... între noi rămână!
Aşa eră?!... E bine...

TITY

Ah, pentr'un compliment

Atâta 'nverşunare...

RORO

O, ai atât talent

Să 'ntinzi ascunse mreje viclean ca păsărarii...
Un virtuos ce cântă pe-o strună-atâtea arii,
Ți-atragi în cursă prada ca șerpii sunători...
Ai orice îndrăzneală... De-o pildă, uneori
Te faci smerit ca pajii ce-abia ridică ochii,
Când duc din urmă trena bogat'a unei rochii,
Ca Child Harold arare înăbuși un suspin,
Romanticul pe urmă devine-un Arlechin,
Și dacă nu se prinde, mai faci o piruetă
Și te arunci în spațiu supt forma de cometă...

TITY

Cometa, iar cometa! Ah, bietul meu simbol!

RORO

Simbolul e o mască...

TITY

Simbolul e-un ocol...

RORO

E deraiarea celor ce-au obosit pe drum...

TITY

Ba nu, e picătura subtilă de parfum

Ce'ți amintește floarea și toată primăvara....

RORO (ironic)

E statuia ce doarme în blocul de Carara?

Nu?... De ce taci?... Răspunde! Alô! Rămâi afon?...

De ce-ai venit atunci?...

(intră Hals, grăbit)

SCENA V

ACEIAȘI, HALS

HALS (bătând din palme, din prag)

Poftim la cotilion!

RORO

Merçi!...

HALS (cu desperare)

Nici cotilionul?..

(plecând)

Ai, ai... în țara noastră...

(dispare)

SCENA VI

ACEIAȘI, fără HALS

TITY (privind pe urma lui Hals)

Dar du-te și te-aruncă în Dunărea albastră!

RORO (râzând)

Nu îl urmezi?.. Imi pare că 'n alte vremi erai
In frunte totdeauna la cotilion... Ce ai?

TITY

Un cotilion e însăși viața mea întreagă,
Un lanț de zile negre și albe ce se leagă
Și se preschimbă 'ntruna și iarăși se desfac...
Am ore pesimiste mai negre ca un frac
Și altele senine, albastre, violete,
Strălucitoare zile în roze toalete,
Ca niște flori invoalte cu splendide corole
Ce joacă 'ntr'un amestec nebun de banderole,
De panglici, de volane, — ah, albe-atât de albe
Ca perle prinse 'n hora unei bogate salbe,
Le văd cum se resfiră... Sânt zilele de ieri...
Și iată, vin acuma ca negri cavaleri,
Vin zilele funebre și-aruncă triste pete
Intunecând lumina atâtor toalete,
Se 'ngeamănă cu ele și mi le iau pe rând,
Se duc în farandolă și mă trezesc oftând,
Cu două-trei cocarde la piept, și cu un gol
Nemărginit în suflet, — vezi, asta-i un simbol!

RORO

Și ziua de-azi ce haină îmbracă?

TITY

Știu și eu!

Ah, sânt sântul de-atâtea luciri de curcubeu!
 Și-aș vrea să scap odată de veșnicul alaiu,
 De-acest bizar amestec de caravanseraiu,
 De fantasmagoria aceasta de culori,
 Ce m'amăgește 'ntruna, de'mi vine uneori
 Să cred că am drept suflet o prismă de cristal...
 O, dac'ai vrea, tot fastul acest de carnaval
 S'ar stinge ca o lume răsfrântă de oglinzi...

(punând mâna pe inimă)

Pe prisma asta vie dac'ai voi să 'ntinzi
 Cu mâna ta o umbră, — nebunele lumini
 S'ar stâmpără, de sigur... de-ai vrea să te înclini
 Asupra ei o clipă și 'n ea să te privești,
 Te-ar prinde 'n mii de fețe frumoas'așă cum ești,
 Și fiecare față te-ar oglindi întregă,
 Purtând întotdeauna culoarea ce ți-e dragă...
 Dac'ai voi o clipă...

RORO (râzând)

Oprește-te, cascadă!

Când te ascult îmi pare c'aud o serenadă...
 Alt'dat'ai face bine s'aduci și o ghtară
 Și restul, — ea, de-o pildă, tradiționala scară,
 O mantă de hidalgo, o casă cu balcon,

Și să comanzi și luna pe-al cerului plafon,
De vrei cu dinadinsul să'mi pari un om serios...

TITY

Ah, râsul, veșnic râsul, ca un cuțit tăios...
De ce tot râzi într'una?

RORO

Dar ce?.. Voești să plâng?..

TITY

De-ai ști de câtă vreme și cu ce grijă strâng
Eu gândurile-acestea de care râzi acuma,
Ai înțelege poate ce crudă 'ți este gluma,
Și pentru ce 'n saloane cu sgomot uneori
Râzând îmi sun crotalii ca șerprii sunători,
De ce devin multiplu și pentru-ce mă schimb,
De ce melancolia s'așază ca un nimb
Pe fruntea mea, de parcă sânt sumbrul Child Harold,
Și pentru-ce, pe urmă, supt tainicul imbold,
Mă 'nalț ca ocometă și rătăcesc prin gol,
De ce îmbrac într'una simbol după simbol, —
N'ai mai glumi și-ai crede ce nu 'ndrăzneam să-ți
[spun

Că te iubesc...

(Roro râde cu hohot. In vremea aceasta alaiul cotilionului trece pe o ușă ca să iasă pe alta. Tanța care-a auzit ultimele cuvinte oprește grupul, ținându-se de mână cum se găseau fiecare).

SCENA VII

ACEIAȘI, TANȚA, CLEO, LUCIA, COLUM,
PRALEA, RUDI, și HALS, conducând cotilionul.

TANȚA

Ce face?...

TITY (încurecat)

Spuneam...

RORO (tăindu-i vorba și râzând)

Că un nebun

Avea în loc de suflet o prismă de cristal,
Ce nu-l lăasă să doarmă... Un caz puțin banal
Precum vedeți...

LUCICA

Sărmanul!

COLUM

Interesant pacient!

RORO (fixând pe Tity)

Vă 'nchipuiți tortură?! La fiecare moment
Să simți că-ți joacă 'n suflet, răsfrânt de șapte ori,
Un spectru! Și ce spectru! Un spectru de colori!
Să-ți fie bietul suflet pestriț ca o paletă...
S'o vezi așa, de pildă, pe Tanța violetă,
Și indigo, și-albastră și verde, străvezie,

Și galbenă pe urmă, — apoi portocalie
Și roșie, în fine...

TANȚA (roșie)

Și pentru-ce chiar eu
Din toată adunarea...

RORO (către Tity)

Răspundeți, domnul meu?...

TANȚA

Tot eu!... De ce nu Cleo, Nineta sau Lucica?
E-o veșnică manie... Nu mai pricep nimica...
Ce legătură este între acel nebun
Și mine? E vre una? Atunci?..

RORO

Tot eu să spun?..

TITY

Pardon, eu sunt nebunul...

RORO (prinzându-se în cotilion)

Hai să-l legăm atunci!

De grabă strângeți lanțul!

TOȚI (făcându-se roată în jurul lui Tity)

Da lanțul!

RORO

Mai arunci

De-acuma invective?

HALS (conducând cu emfază)

La dreapta toți acum!

COLUM

La stânga! Strângeți cercul!

CLEO

Așa!

TITY (cu brațele încrucișate)

Și tu, Colum?!

COLUM

De sigur!

NINETA

Să nu fugă!

RORO

Să nu-l lăsăm, Ninetă!

CLEO

Rotiți acum!

PRALEA

Mai iute!

TANȚA

Sărmana mea cometă!

RORO (luând cocarde dela Hals)

Vrei două-trei cocarde?

(i-le aruncă, Tity le prinde în sbor)

RORO

Sau poate-o banderolă?

(ii flutură o banderolă pe dinainte)

TITY (umilit)

Destul de-acum! Ertare...

HALS (comandând)

Atuncea: farandolă!

La dreapta! Rupeți cercul!

(Cercul se desface și toți trec, înclinându-se, pe dinaintea lui Tity).

RUDI

'Nainte! Rămas bun!

RORO

Bromură de potasă, simpatice nebun!

CLEO

Păzește-ți bine prizma!

LUCICA

Acuma cum ne vezi?

Albastre, violete?..

TANȚA

Rămâi?.. Nu ne urmați?..

HALS (comandând)

Coloană înainte!

RORO (schițând un gest de adio)

Cred că ne-am înțeles!

(Dispare farandola pe ușa din dreapta)

TITY

(rămas singur, privește melancolic la cocardele din mână
și aninându-le la piept)

Da, — două-trei cocarde... cu-atâta m'am ales!

(CORTINA)

ACTUL III

ACȚIUNEA SE PETRECE LA D-na MIREA

O casă la țară, cu terasă și un balcon îmbrăcat în vreji de trandafiri. Balconul dă spre o grădină cu alei, care se prelungesc pe planul întâi și în fund. La marginea scării, de-o parte și de alta, leandri înfloriți. Mai încolo bănci de piatră și straturi de flori. Copaci mari prin care se străvede cerul de noapte.

La ridicarea cortinei toată societatea e în așteptarea Cometei; singură Roro, supt un lampadar, stă izolată și citește.

SCENA I

RORO, TANȚA, CLEO, LUCIA, NINETA, COLUM,
PRALEA, RUDI

CLEO

Relâche și 'n astă seară!

PRALEA

Cum?... Se 'nnorează iar?

LUCICA

Iar a lăsat cortina divinul impresar?

COLUM

De ce n'aveți răbdare?..

RUDI

Eu nu sunt noctambul

Ca dumneata...

CLEO

Ieri noapte am așteptat destul...

TANȚA

Eu nu știu, dar ai spune c'o face într'adins...

COLUM

Ieri noapte-abiă plecaseți și norii s'au deprins
Și-a răsărit deodată acolo, între brazi...

NINETA

Eu una, mi se pare c'o să renunț și azi..
Prea 'și bate joc de public...

PRALEA

Conjur'o tu, poete!

TANȚA

Roro, tu pui pe goană sărmanele comete...

LUCICA

Roro-i de vină numai!

NINETA

De asta nu apare!

CLEO

Aşa-i!.. ca bietul Tity...

PRALEA

Dar ce s'o fi făcut?

COLUM

L-am întâlnit odată.. Erà cam abătut
Şi îmi spunea că pleacă...

TANȚA

Cum? Fără nici un gest?

Făr' să depun'o cartă?

COLUM

Vorbea de Hamerfest,
De fiorduri și ghețare, de nordice minuni,
De noaptea care ține într'una șase luni,
De pinguini, de Ibsen, de ursul alb feroce,
De vesta ce-o săși facă din pielea unei focce,
Că nu mai merge-aicea cu traiul monoton,
Și pleacă deci să moară ca rentier lapon.

TANȚA

Și a plecat?

RUDI

E 'n stare nebunul!

PRALEA

Ce păcat!

Erà așa de vesel!

RUDI

Ei așa! Un disperat!

Un om ce n'are 'ntr'însul nimica... Un smintit
 Ce și bate joc de toate, c'un răs nesuferit
 Rînjind ca o reclamă expusă de-un dentist...

COLUM (în căldură)

Eu cred că, din potrivă, în fond e un artist,
 Un suflet ce vibrează adesea mai profund,
 Mai sincer decât alții... Că 'ntr'însul se ascund
 Simțiri mai delicate, mai gingașe, mai rare,
 Ce parcă se sfiește să le rostească tare,
 Că-i un poet din fire, ce nedeprins să serie,
 Ca un Nabab aruncă imensa-i bogăție
 În daruri de cuvinte și glume sclipitoare...

RUDI

Lăsați-mă în pace!.. Ce? Parcă-i lucru mare
 Să 'nșiri mereu la vorbe, fără vreun scop anume?
 Și chiar artist să fie!.. Ce face el pe lume?..

PRALEA (furios, către Rudi)

Știi dumneata ce-i lutul, un vers sau o culoare ?
 Știi ce-i să dai o formă simțirei ce te doare?
 Ți-ai dat vreodată sama ce însemnează artă?
 Cum îți permiți atuncea, mă rog?

RUDI (înțepat)

Mă rog, mă iartă!

Dar ce-are-a face arta cu micul meu erou?

PRALEA

(se ridică furios; în momentul acesta intră D-nele Mirea
 și Gubin)

SCENA II

ACEIAȘI, D-na MIREA și D-na GUBIN

PRALEA

* Dă'mi voe, ce-are a face?..

D-na GUBIN (cătând spre cer) •

Ei, cum stăm? Ce mai nou?

D-na MIREA (acelaș joc)

A apărut vecina?.. Da scumpă-i la vedere!

PRALEA (cu mâinile la spate, se plimbă furios).

D-na GUBIN

Dar ce-are domnu' Pralea?

RUDI

Ce are?... N'are bere!

PRALEA (împăcat, rîzînd)

Aici ai nimerit-o! E drept că n' o reneg,
  i-o am în mare stimă... dar totu i, nu 'n teleg
 Ce are-a face berea cu ce vroiam să spun...
 In lume fantazia-i un dar pu in comun
  i trebuie-admirată.. Ce'mi pasă că nu serie,
 Când poate să arunce pu in  poezie
 In lumea asta plină de sportsmeni, cum e domnul...

(arătând pe RUDI)

RUDI

S'a supărat maestrul!..

D-na MIREA ( nterup nd)

Dar nu g si i că somnul
 I i are  i el rostul?... Se vede c' i uitat
 Escursia de m ne..

TANȚA

Nu, eu am renun at...
 Eu  in să văd cometa cu ori ce pre ...

CLEO, LUCICA, NINETA

 i noi!

RORO (ridicând ochii de pe carte)

Lăsați că peste-un secol se 'ntoarce ea 'napoi!

NINETA

Noi azi o vrem!

TOATE (ca la teatru)

Cometa!

D-na MIREA

Ei bine, dar e nor...

Și e cam frig... Pe mine m'a prins ca un fior...

D-na GUBIN

Da, 's reci nopțile-acuma... Hai să înțrăm în casă...

Poftim, domnule Pralea... Dă'mi brațu-așa, și lasă...

Știm noi cum sunt artiștii... Ii știm noi cum s'aprind

Pentru-o nimica toată și ce greu se deprind

Cu lumea... Pentru-o vorbă înalță baricade!

Alecsandri, sărmanul...

NINETA (imitându-o, către Colum)

Ce suflet cum se cade!

RUDI

Nici vorbă! Niște îngeri artiștii... cui o spui?

CLEO

Nici morți nu scapi de dânsii, că se prefac statui!

D-na MIREA

Hai, fetelor, că-i rece... Roro, nu vii?

RORO (ridicând ochii de pe carte)

Acum!

Să'mi isprăvesc pasajul...

D-na MIREA

Hai!

(Toți pornesc spre ușa salonului, afară de Roro, care oprește pe Colum în treacăt).

RORO

Domnule Colum!

SCENA III

RORO, COLUM

RORO

O vorbă...

COLUM

Domnișoară...

RORO

E-adevărat ce-ai spus?

COLUM

De cine?..

RORO (înceurcată)

A, de nimeni... (schimbând vorba și arătând cerul)

Uite-o rachetă sus

Cum își descrie arcul!.. Și alta... E-o splendoare!

COLUM

Da, e-anotimpul ploii de stele căzătoare!

RORO (reluând fraza de mai nainte)

Și... a plecat? (înceurcată din nou, arată cerul)

A treia!

COLUM (zâmbind)

Am înțeles acum

De cine este vorba!

RORO

Da, domnule Colum!

Te știu că mi-ești prieten...

COLUM (mișcat, se face că se uită și el la cer)

Privește, încă una!

RORO

Să le lăsăm... Prieteni am fost întotdeauna...

Deci nu'trebă nimica și spune-mi: a-plecat?

COLUM

Da.

RORO (după o pauză)

Mulțămesc... Atuncea erà adevărat...

(Pausă)

La revedere dară...

(și întinde mâna)

COLUM

Mâini iarăși va fi soare!

RORO

Nu... eu rămân cu ploaia de stele căzătoare!...

(Colum pleacă).

SCENA IV

RORO, apoi TITY

RORO

(rămâne pe gânduri un moment, apoi încearcă să citească. Un colț de cer întunecat se deschide, luminând balconul și o parte din grădină. După un timp se aud de departe acordurile unei ghitare. Roro tresare și ascultă. Crede întâi că vin din casă și se uită într'acolo, apoi se întoarce repede spre balcon. Ghitara tace).

Mi s'a părut...

(încearcă să reieie cititul)

TITY

(în vremea asta apare de subt arbori, cu o scară de funie pe umeri, cu o lungă mantie de hidalgo și cu o ghtară. Se

uită și vede pe Roro, își ia o atitudine de amarez romantic și zdrângăne ghitara).

RORO

(tresărind, se pleacă pe rampă uimită, scăpând cartea din mână)

TITY

(își dă bereta pe ceafă, și prinzând un acord, începe:)

Aicea iat'-o casă
 Și iată și-un balcon,
 Și luna-i radioasă
 Pe-al cerului plafon:
 Arată-te, frumoasă,
 Și vin-o pe balcon!
 (zdrângăne ghitara)

RORO (se apleacă din nou și râde)

Ce-i asta?

TITY (continuând serenada, grav)

Mi-ai spus s'aduc ghitara
 Și iată, m'am supus!
 Mi-am procurat și scara
 Să urc pe ziduri, sus, —
 Romantică e sara
 Și toate's cum mi-ai spus!

RORO (râzând cu hohot)

Vai, Doamne, ce nebun!

TITY (zdrângăind cu brio)

M'am travestit, privește
 In mândru trubadur,
 Nici manta nu'mi lipsește:
 Admir-o, te conjur!
 Nimic nu mă oprește
 Ca inima să-ți fur!

(zdrângăne cu furie)

RORO

(abiă ținându-se de răs, ia un trandafir din păr
 și-aruncă'n el).

Taci că te-aude lumea...

TITY

(intinde ghitara și prinde trandafirul; inspirat):

Ei, lasă-mă să spun...

Nu-i gata serenada...

(continuând):

E ora când am brio,
 Las' să mă manifest,
 Că de nu vrei, adio!
 Plec iar la Hamerfest!

(Mai zdrângăne odată ghitara și se uită la Roro mândru)

Și-atâta...

RORO (râzând)

Vin-o sus

Și te prezintă mamei...

TITY

A, nu's de loc dispus...

Laponul nu admite astfel de etichete...

RORO

Să fii rămas acolo...

TITY (amenințător, gata să reînceapă)

Anunț alte cuplete!

RORO

A... nu! Destul! Dar spuneteți, vă rog, de când în țară?

TITY (pregătindu-se din nou)

Ghitara mea...

RORO

Mă supăr... Surdină la gitară!

TITY

De va tăcea ghitara, atuncea eu voi plânge...

Dar mă supun... Privește!

(așezând ghitara pe bancă)

Și ca un strop de sânge

(lăsând trandafirul să cadă ușor pe strune)

Pe coarde drept surdină rămâie trandafirul...

RORO

Mi-e teamă iar de-o criză... Se 'ntoarce iar delirul?
(indicând trandafirul de pe ghitară)

Redă-mi-l! (se pleacă peste balustrada balconului)

TITY (acoperindu-și ghitara cu brațul)

Nu se poate!

RORO (coborând câte-va trepte)

Ba da!

TITY

(ridicând trandafirul de pe ghitara care vibrează)

E-al meu de-acum!

S'a îmbibat de sunet suavul lui parfum
Și cântă toată floarea din suta ei de foi...

Sonoră cântă floarea...

(duce trandafirul la gură)

RORO (alergând spre dansul)

Nu... dă-mi-l înapoi!

(întinde mâna să apuce trandafirul, Tity se apără și în
luptă floarea se scutură).

TITY (consternat)

Vezi ce-ai făcut?... Acuma nu-i nici al dumitale
Și nici al nimănuia...

RORO (consternată)

Sărmanele petale!

(Cearcă să adune petalele de jos, dar se oprește cu
resemnare)

Ce-i scuturat odată nu mai re'nvie iar!

TITY

(privind melancolic la cotorul fără foi)

Dar aruncat, ce-i dreptul... oricum, eră un dar!

RORO (mișcată)

Îți pare rău?..

TITY (dă din cap afirmativ)

RORO

Și mie...

TITY (brusc)

Roro!

RORO (asvârlindu-i foile în obraz)

Da, îmi ești drag!

Mi-ești drag cât nu-ți închipui, la ponul meu pribeag!

Mi-ai fost întotdeauna, și mai de mult, și azi

Și fără de ghitară, și cu... Și poți să-mi cazii,

De crezi că se cuvine, chiar și 'n genuchi acuma...

TITY

Roro, de-i iar o glumă, hotare are gluma
 Și inimele noastre puteri ce's măsurate...
 Mi-e frică...

RORO

Fericirea pe slabi îi înspăimântă!
 Ei, să te văd acuma!... Ia harfa ta și cântă!
 (îi întinde ghitară)

TITY

Surdină la ghitară!...

RORO (trezind un acord)

Cum? Nu suntem de-acord?
 Ce?... S'a 'ndreptat busola din nou spre polul nord?

TITY

Roro, mi-e frică totuși de-atâta fericire...

RORO

Copil ce ești! Ascultă! Intreaga mea iubire
 O ai! Auzi? întreagă! Și 'mi dau prea bine seamă
 Cât prețuești, deaceea, vezi, mie nu mie-a teamă!

TITY (reluându-și veselie)

Ghitară!... Dă'mi ghitară, atunci, — și-o sărutare!

RORO

Nu... să lăsăm ghitara, și pentru rest — răbdare!
 Ghitara 'ntre relievi vom pune-o într'un cui,
 Și-acum sărmana floare adună-mi-o s'o pui
 În cutioara asta, petală cu petală...
 (Tity adună foile de jos și i le dă. Roro le pune în ghitară)
 Să stea drept mărturie în viața conjugală
 Cum într'un scrin închise stau primele scrisori...
 Așa, acum ghitara-i mormântul unei flori...
 S'o respectăm...

TITY

Și dacă, târziu, între-amândoi,
 S'o declară vrecdată iar starea de războiu,
 Eu voi luă ghitara, și ceasul de acum,
 Trezit ca printr'un farmec de anticul parfum,
 Ne-a sfătui mai bine ca interpreții legii:
 În loc de paragrafe, cu două-trei arpégii
 Voiu readuce 'n casă pierduta armonie...
 (schimbând tonul și ridicând mantaua)
 Dar cu mantaua asta ce facem?..

RORO

Panoplie!

Și scara, și mantaua... Să le-atârnăm pe toate!
 Și luna...

TITY

Da, și luna...

RORO

Păcat că nu se poate

S'o punem ca *ex-voto*...

TITY

Roro!.. și tot decorul

Acestei nopți în care eu, pseudozburătorul
 Modernizat cu totul, am apărut pe scenă,
 Trezind florile 'n straturi cu-a mantei mele trenă
 Tot ce trăește 'n colțul acesta de natură,
 Să nu-l lăsăm să piară... Vezi, ce frumos e cerul!
 Ca 'ntr'un *Kodak* în suflet noi să-i furăm misterul
 Și să-l păstrăm de-apururi în camera-i obscură...

RORO

Nu mă opun...

TITY (grav)

Atuncea, nu mai mișca...

(se apropie, și cu gesturi exagerate de fotograf)

Iar eu...

Profit!.. Și-acum... (o sărută)

RORO (surprinsă)

Ce-i asta?

TITY (râzând)

Un prim instantaneu!

RORO

Nu ești serios! Nu-i bine... De ce nu ai răbdare?
 Nu știi că fericirea-i sporită de-așteptare?
 Că 'n stăruință poate-i mai multă fericire,
 Și mai frumos e drumul ce duce la iubire
 Decât iubirea însăși, de multeori...

TITY

Admis!

Dar vream să mă asigur întâi de nu-i un vis...
 Căci am visat atâta... Dac'aș fi fost Colum,
 Aș fi putut, de sigur, să scriu, nu un volum,
 Ci o bibliotecă cu-a mele jeremiade...
 Dac'ar fi fost ca mine acolo unde cade
 Zăpada și e cronic amurgul, unde renul
 Cel iute de picioare înlocuește trenul,
 Acolo unde cerul pe fața lui cea pală
 Iși pune roșii farduri de-auroră boreală,
 Schimbând mereu costume, întocmai ca Fregoli,
 Făcând să joace acul magnetic al busolii
 Ca 'ntr'un *delirium tremens*, dac'ar fi fost acolo
 S'audă asprul crivăț gemând lugrubu-i solo, —
 Cu gândurile 'mi negre și triste și amare
 Ar fi 'mpletit un ciclu de cântece polare
 Să plângă toți laponii ca streșinele vara...

RORO

Dar ce-ai cătat p'acolo?...

TITY

Crezi c'am lăsat eu țara
Așa, de bună voe?.. Și-am părăsit eu tot
Ca să urmez o cură de Emulsiune Scott
La obârșie însăși?.. Nu... M'am expatriat
Ca să te uit, și totuși de geaba am plecat...
Am suferit atâta, Roro, de vrei să-ți spun,
Incât acumă dacă mă port ca un nebun,
E că o fericire prea mare covârșește
Simțirea omenească...

RORO

Dar eu!..

TITY

Și tu?..

RORO

Firește!

(se așază amândoi pe bancă, Tity îi ia mâna)

RORO (liniștit)

Intâi nu mi-am dat seama de loc... dar, mai târziu,
O întristare vagă, așa fără să știu,
M'a cucerit cu 'ncetul, și-adeseori simțeam
Că cineva lipsește... dar cine?.. nu știam...

Pierise parcă verva, și până și Colum
 Mă plictisă, sărmanul.. Și'n urmă, nu știu cum,
 Mi-am explicat deodată cine lipsea din casă
 Și ce eră simțirea aceea ne'nțeleasă...

(pauză)

Și de-am ghicit că tu ești, eu n'am mai întrebat,
 Dar din minutu-acela, vezi tu, te-am așteptat...

TITY

Roro! Ce farmec are ori-și-ce vorbă a ta!
 Eu ceasul ăsta dulce n'o să-l mai pot uită!..
 Ce viorie-i umbra!.. Vezi, colo un leandru...
 Il vezi cum strălucește?.. Ai spune-un policandru
 Cu blânde flăcări roze, aprins pentru-o serbare...
 Și 'n scorbura de colo... vezi colo, supt umbrare,
 Unde-un painjen meșter hamacul și-a țesut,
 Cum arde-un strop de rouă ca un diamant pierdut...
 N'o să găsim noi ceasul acesta niciodată!

Increde-te în mine, Roro, și te îmbată,
 Să ne prefacem una cu tot ce ne'nconjoară...
 (Roro se lasă cucerită, plecându'și capul pe umărul lui)
 Increde-te în mine, Roro, c'a doua oară
 N'o să găsim noi ceasul acesta... Simți acum
 Subtil cum se strecoară supt ramuri un parfum,
 De parc'ar trece'n umbră procesii cu buchete?

Poți să ghicești ca mine, ce floare ni-l trimet?
 Inchide ochii...

(Roro închide ochii și aspiră aerul)

Spune!

RORO

Garoafa!

TITY

Nu.

RORO

Verbina?

TITY

Nici ea!

RORO

Nu-i măgheranul?

TITY

Nici el...

RORO

Atunci sulfina?

TITY

Nici...

RORO

Spune-atuncea care?

TITY

E crinul! Nu-l simțеști?..

Inchide ochii bine... Așă... (Roro închide ochii, Tity se pleacă și o sărută repede)

RORO (lăsându-se îmbrățișată)

Șiret ce ești!

(intră Tanța)

SCENA V

ACEIAȘI, TANȚA

(Tanța, intrând, caută pe Roro; negăsind-o pe terasă, se apleacă peste balustradă și asistă la scena sărutării. Rămâne uimită un moment, apoi pleacă repede în casă, ca inspirată de-o idee subită, fără să spue un cuvânt).

SCENA VI

TITY, RORO apoi TANȚA cu tot grupul

TITY

Ce dulce!

TANȚA

(reintrând cu un aer misterios, urmată de tot grupul)

Sst!.. Cometa!

(Toți se adună buluc și se uită spre cer, căutând Cometa)

PRALEA

Aș.. farsă!...

TANȚA (intorcându-se din nou către grup)

Sst!... Incet!

(conduși de Tanța, toți se apropie de balustradă)

LUCICA (dând din umeri)

Nu văd nimica...

TANȚA

(arătând în grădină banca unde stau Tity și Roro
îmbrățișați)

Iat'o!... Și încă în duet!

(către Roro și Tity, tare)

Nu vă jenați!

FETELE în cor

Cometa!

RUDI (sosind pe urmă)

În fine!

TITY

(ridicându-se, fără să lase pe Roro de mână)

Da!... sânt eu...

RORO

Adică noi...

TANȚA

Nici vorbă!

D-na MIREA (către Tity, sever)

Dar bine, domnul meu,

Ce însemnează?...

TITY

Doamnă...

D-na MIREA

Pardon!

RORO

Te rog, mamă!

D-na MIREA

Tu taci!

TITY

Stimată doamnă...

D-na MIREA

Eu cred că se cădea

Ca să 'ți anunți sosirea, cum face lumea toată...

RORO (râzând)

Cometa nu 'și anunță sosirea niciodată!

Ș'apoi, la urma urmei, noi toți n'o așteptam?

In lipsa celeilalte, (arătând pe Tity) eu vă servesc
[ce am!

D-na MIREA (muștrător)

Roro!

TITY

Iubită doamnă, văd bine că's greșit...

Dar ce să fac?... E poate cam neobișnuit

Să vii la ceasul ăsta și totuși prea-firesc
 Să se 'ntâlnească astfel acei ce se iubesc...
 Și eu sunt printre-aceia... la gânduri n'am mai stat,
 Ci mi-am luat ghitara și manta, și-am plecat
 Să'mi cuceresc mireasa...

(arătând pe Roro)

Mireasa e găsită!

Acuma ce'mi lipsește e mâna ei iubită...
 Vă stă'n putere, Doamnă, de vreți să nu'mi rămână
 Ca Venera de Milo, să'mi dați și-această mână...

(Râd cu toții. În timpul acesta cerul se luminează în fund,
 și Cometa, neobservată de nimeni, apare de-asupra
 copacilor)

D-na MIREA (răspunzând lui Tity)

Incet... că despre asta... om descurca-o noi!

Acum, haidem în casă... (Către Tity și Roro)

Urcați, mă rog și voi!

(Toți râd)

COLUM (care vede cel dintâiu Cometa)

Stați c'a eșit Cometa!

(Toți se uită într'acolo. Exclamații de uimire și admirație. Tity se oprește din urcat, pe scară, și se razemă de rampă privind, și ținând cu un braț pe Roro).

D-na GUBIN (ducându-și lorneta la ochi)

Ce splendidă-'i, copii!

PRALEA

Sbârlită-i!

RORO

Ce mai trenă!

TITY

(răzemat de balustradă, cu brațul întins către Cometă).

Știam eu c'o să vii

Colegă vagabondă! Te presimțeam pe drum...

A tot stăpânitoare poți să rămâi de-acum:

Orice rivalitate de astăzi încetează...

Desfășură-ți beteala pe cer și luminează

Această clipă sfântă, și-apoi rea-'ți avântul:

Al tău rămâie cerul, eu azi prefer pământul!

Tu du-te și urmează-'ți destinul mai departe,

Și de 'ntâlnești în cale pe-amicul nostru Marte,

Pe Jupiter, Uranus sau alt distins bărbat

Al cerului, le spune că Tity s'a fixat,

Iar dacă vrei acuma să'ți dau și o povață:

Fixează-te ca mine și tu, că nu-i o viață

Vagabondajul ăsta prin fel de fel de sfere...

Ia'ți mantia de raze și fără 'ntârziere

Mergi la bătrânul soare și cere-i o planetă...

Și de acum adio, iubita mea Cometă!

(CORTINA CADE)

VERIFICAT

BIBLIOTECA

VERIFICAT
2017

VERIFICAT
2007